

Promotor

vereniging van genie onderofficieren

Alleen digitaal beschikbaar!

SVOO 2012

105 Brugcompagnie presenteert zich!

VGGO-contactdag 2012

Mineurs "springen" een gat in de lucht in Noorwegen

Groenvoorziening in een uitzendgebied



VGGO

1976-2012
36 jaar



Hedel, 10-9-2012

Ik schrijf dit voorwoord twee dagen voor de verkiezingen. Uiterst belangrijke verkiezingen voor de toekomst van Defensie en dus ook voor u. Pas na de formatie van een nieuw kabinet en het vaststellen van het regeerakkoord zal die toekomst steeds duidelijker worden. Enorm spannende en onzekere tijden dus. Op microniveau grijpen we ons in zulke tijden het liefste vast aan vertrouwde waarden en bekende structuren. Uw eenheid, uw gezin, uw dagelijkse werk, uw hobby's en de diverse netwerken waar u deel van uitmaakt. Dat geeft houvast en de nodige stabiliteit. Dat is normaal. De VGOO is ook zo'n stabiel netwerk, dat inmiddels al 36 jaar bestaat. Stabiel maar daardoor zeker niet statisch. We blijven vernieuwen, gaan met de tijd mee en voorzien in nieuwe behoeftes. Zonder daarbij grillig van links naar rechts te gieren. Want stabiliteit, herkenbaarheid

en het blijven uitgaan van onze doelstellingen is immers veel waard. Zo hebben we op 7 september tijdens de VGOO Contactdag de al weer 36e ledenvergadering gehouden. Het was een nuttige vergadering en het was vooral ook een fantastische contactdag. Gezegd met heel erg mooi weer hebben de deelnemers genoten van de vele dieren in Ouwehands Dierenpark, heerlijk eten en drinken! En genoten van de gesprekken met (ex)collega's en hun echtgenotes. Het reüniegehalte was weer erg hoog. De totale opkomst ook. We waren met bijna 100 deelnemers! Daaronder waren nagenoeg alle ereleden, de nestor, de regimentsadjutant en zelfs de landmachtadjutant. Het was een mix van jong en oud, precies zoals we dat erg graag zien. Toegegeven, de vaste en grootste groep deelnemers die trouw op alle contactdagen verschijnt bestaat zeker niet uit de nieuwste leden. Maar gelukkig waren er voldoende jonge onderofficieren die eens een keer kwamen proeven wat er nou precies zo leuk is aan de VGOO Contactdag. En afgaande op hun reacties weet ik nu al bijna zeker dat zij volgend jaar opnieuw van de partij zullen zijn. Deze contactdag was echt een hoogtepunt van het verenigingsjaar. De algemene ledenvergadering maakt altijd een vast deel uit van de contactdag. De partners volgen op dat moment een ladies-programma (naar de beesten kijken).

Zoals gebruikelijk hebben we bij aanvang van de vergadering eerst een minuut samen stilgestaan bij het overlijden van dhr. J.W. van Baak, dhr. L.F. van Roessel, dhr. A.A. Kurvers en dhr. J.G. Nijhof.

Na dat plechtige moment heb ik enkele vermeldenswaardige zaken aangehaald. In de volgende Promotor voegen wij de complete notulen bij. Daarop vooruitlopend noem ik nu al een paar zaken. Het ledenaantal blijft door het consequent voortzetten van het royeerbeleid licht dalen. Sinds 2011 hebben we van bijna 50 leden afscheid moeten nemen. En van de overige leden hebben er 39, zelfs na 2 herinneringen, hun contributie over 2012 nog steeds niet betaald. Kortom, dit blijft een punt van zorg. Mag ik u verzoeken om s.v.p. te controleren of u bij deze groep hoort? Bij twijfel even contact opnemen met onze penningmeester. We willen u immers niet kwijt!

In nauw overleg met Green Paper Association (GPA) en de redacties van de overige bladen (Regiment, VOG) is er een op elkaar afgestemde verschijningsritmiek en een uniforme werkwijze v.w.b. de Promotor afgesproken. Daardoor vergroten we voor GPA (en dus voor ons) de acquisitiemogelijkheden (zeg maar: de advertentieverkoop) en maken we de planning van het feitelijke productieproces bij GPA mogelijk. Dit vergde wel enig aanpassingsvermogen en hoofdbrekens van de redactie en van GPA maar het is uiteindelijk allemaal prima gelukt. Heel even zag het er zelfs naar uit dat we terug zouden moeten gaan naar het uitbrengen van 3 i.p.v. 4 Promotors per jaar. Het bestuur heeft daarover met GPA tot in kleinste detail overleg gepleegd, met als resultaat dat we vooralsnog 4 Promotors per jaar kunnen blijven uitbrengen. En we gaan er voor om dat zo te houden. En de oproep die ik vorig jaar al deed aan onze leden en bd-leden om zich aan te melden als redactielid is overigens nog steeds van kracht. Dus leden, neem wanneer je dat best zou willen proberen maar nog aarzelt omdat je niet weet waaraan je als redactielid precies begint, even contact op met hoofdredacteur Erik Slingerland. Hij kan je feilloos uitleggen wat het betekent om redactielid te zijn. Want onze redactie heeft echt versterking nodig om ook in de toekomst ons verenigingsblad op deze wijze uit te kunnen brengen. De Promotor is binnenkort overigens een van de weinige bladen die nog in hardcopy zal verschijnen omdat vanaf volgend jaar de meeste defensiebladen, gedwongen door bezuinigingen, alleen nog maar digitaal zullen worden uitgebracht. Dat maakt, wrang genoeg, de Promotor dus nóg unieker.

Tot slot vermeld ik nog een wisseling in het VGOO bestuur. Ik mocht die dag namelijk twee nieuwe bestuursleden installeren. Daniel de Groot en Willem Karrenbeld. Zij hebben de plaatsen ingenomen van Maurice Waterreus en Gerben Naves. Ik wens Daniel en Willem veel succes en plezier bij het besturen en bedank Maurice en Gerben bij deze nogmaals, namens u, voor alles wat zij voor de VGOO gedaan hebben!

aooi Joep Beljaars, voorzitter

(.)

INHOUD



- 5 105 Brugcompagnie presenteert zich!
- 8 Duikerpeloton 105 Brugcompagnie bouwt voor invalide duikers
- 9 Groenvoorziening in een uitzendgebied
- 10 Mineurs "springen" een gat in de lucht
- 16 11 Geniecompagnie test FASTROPE NH-90

- 18 SVOO 2012
- 20 VG00-contactdag 2012
- 22 De VG00 was present
- 23 Boekbespreking "We missen een man"



Aansluitend aan de vakantie en midden in de verkiezingstijd is de redactie weer druk bezig geweest met het gereedmaken van de 3e Promotor van dit jaar. Vele collega's hebben hun best gedaan weer artikelen aan te leveren om ons allen inzicht te geven in wat er zoal gebeurt op de werkvloer.

Peter Vogelaar heeft zijn werkzaamheden voor de redactie vanwege drukte en privé-omstandigheden moeten stoppen. Wij bedanken hem voor zijn inzet en gaan op zoek naar een opvolger bij 41Pagnbat.

Afgelopen Promotor hebben we getracht alle eenheden aan het woord te laten komen wat helaas niet helemaal gelukt is. Ook ditmaal ontbreekt één eenheid. Desalniettemin blijven er veel mooie en interessante onderwerpen over.

Op 7 september is de vereniging op de jaarlijkse contactdag bijeen geweest in Ouwehands Dierenpark. De foto's geven een mooi beeld van een zeer geslaagde bijeenkomst.

De CSM van 105Brcie, sm Erpeka blikt terug op de dag welke 105 georganiseerd heeft voor alle Officieren van de veiligheidsregio's. Sgt1 Vorstenbosch, gpc bij het duikerpeloton van 105Brcie, neemt ons mee op een steunverlening met de duikers bij het bouwen van een steiger en een platform voor invalide duikers.

Vanuit Geniewerken vertelt Mario Bauer over een ander soort thuiservaringen tijdens zijn missie met Taakteam 5 en wat dit voor positieve gevolgen kan hebben.

Vanuit Schaarsbergen deelt sm van Zandbeek van 11Gncie LMB met ons de ervaringen met de eerste fastrope vanuit de NH-90.

Last but not least een bijdrage van elnt Timmers van 41Pagnbat met twee geïnterviewde korporeals over het gemis aan ervaring bij de mineurs als gevolg van te veel focussen op andere taken. Een gecombineerd artikel door een superieur en ondergeschikten waar wij als onderofficier mogelijk een rol hebben in te vullen om daar zowel binnen het peloton als binnen de compagnie aandacht op te houden of voor te vragen. Waarschijnlijk onderkent u als (ervaren) onderofficier meer onderwerpen en moet u deze, in het belang van ons allen, maar eens bespreekbaar maken.

In december bestaat de Promotor 35 jaar en hopen we met bijdragen van alle eenheden er een mooi nummer van te maken.

Namens de redactie dank ik u voor de leuke positieve reacties op de vorige Promotor en wens u wederom veel leesplezier.

*Erik Slingerland,
Hoofdredacteur*

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie-onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Doel

De vereniging stelt zich ten doel:

- de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
- de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
- de leden in te lichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
- de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie
- en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap

De jaarlijkse contributie bedraagt €20,00 door een automatische incasso of middels telebankieren te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap door overschrijving op postgiro 37.26.500 ten name van de penningmeester van de VGOO.

Bestuur

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: aooi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs

Leden

aooi H.G. Jogems	smi J.W. Timmermans
aooi A.M.M. van Rhee	smi R. de Vries
aooi N. Stip	smi W. Karrenbeld
aooi L de Vos	sgt1 D. de Groot

Ereleden

J.J. de Wolf	J.H. Smit
P.M.A. van Dijk	K.K. Thijssens
G.M.N. Beerkens	C.J. Hamers
B.P.M. Oude Nijhuis	

Redactie

aooi E. Slingerland, hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
maj b.d. G.M.N. Beerkens, redacteur

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38, 5683 NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: nstip@onsbrabantnet.nl

Internet

Webmaster : Aooi b.d. Bernhard Oude Nijhuis
Url: <http://www.vgoo.nl>

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechthebbenden.

De VGOO kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden.

Profilieren in de vorm van publiceren en participeren, kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.



1976-2012
36 jaar



105 Brugcompagnie presenteert zich aan civiele instanties en officieren veiligheidsregio

“THW steunt Nederland met slaugboten”

Zomaar een tekst op de site van de Duitse THW tijdens het hoogwater in Limburg eind 2011. Niets bijzonders zult u denken maar dat ligt toch wat anders. De avond ervoor was de OCD (Officier van Compagniesdienst) van 105 Brugcompagnie gebeld met het verzoek om zsm op te lijnen hoeveel slaugboten inzetbaar en beschikbaar waren om ingezet te worden in Limburg. Deze OCD begint zijn belronde naar opc'n en de onderhoudsgroep en binnen korte tijd kan het hoger niveau geïnformeerd worden. Het personeel wordt 's morgens op het appèl over de mogelijke inzet geïnformeerd en dan maar afwachten. Eindresultaat, we worden verslagen door de Duitse THW.

Bij 105 Brugcompagnie rees de vraag: “Hoe komt dat nu?” Weten de mensen in Limburg niet dat wij dit ook hebben? Een korte inventarisatie bij onder andere de bureautjes NATOPS van de brigades leerde ons dat de OVR'n, die adviseren over de inzet, wel een catalogus hebben met wat Defensie allemaal heeft maar niet altijd goed weten wat er met het materiaal gedaan kan worden. Onbekend maakt onbemind. Na een korte brainstormsessie werd besloten snel iets te gaan doen aan dit vacuüm. De oplossing was snel gevonden. 31 Maart was een relatiedag gepland met veel demonstraties. Eén en één is twee, we gaan voor de combinatie: een dag voor speciale gasten, en de relatiedag zelf. Eén keer alles opbouwen en twee

vliegen in één klap slaan.

Wat is de doelgroep? Wat willen we laten zien? We hebben een slogan nodig en er moet een beetje budget komen! Zomaar een paar vragen die opgelost moesten worden. De doelgroep was snel gevonden. De secties NATOPS van de brigades en hun Officiers Veiligheids Regio (OVR'n), de waterschappen en mogelijk Rijkswaterstaat. Dus een beetje zoeken op intranet voor de defensiefunctionarissen en op internet voor de overigen. Snel hadden we een lijst van ca 100 personen.

Wat willen we laten zien? Ook dat was snel duidelijk. Alles wat we kunnen met ons materieel in de breedste



zin, behalve het bouwen van bruggen, dat weet iedereen wel. Het moest ook een dag worden van veel zien en laten zien met weinig presentaties. Met deze opdracht is het O&T-bureau met de pc'n aan het werk gegaan om een goede demo in elkaar te zetten.

Wat is nu een pakkende slogan? Iedereen laten meedenken en maar hopen dat er iets goeds uit komt. En de slogan kwam er:

105, Uw partner in, op en rond het water

Geweldig en het dekt de complete lading. Om alle bezoekers de juiste informatie te geven is een klein boekwerkje, dat de Elnt Joppe al eens had gemaakt voor het bezoek van de minister, gedrukt in KL-format.

DE DAG ZELF

De dag werd geopend door C-101 Gnbat, Ikol Caalen. Hij omschreef 101 Gnbat als de militaire bouwvakkers met vooral specialisatie in constructie en gww in Wezep en waterbouwkundige specialisten in 's-Hertogenbosch. Na de opening door C-101 Gnbat was het woord aan C-105 Brcie, majoor Michiels. Hij gaf een complete uiteenzetting van alle capaciteiten van de eenheid. 180 m vouwbrug, in te zetten vanaf een waterdiepte van 60



cm. 6x een vlot MLC 70, 2x 50m MGB met een MLC70, 2x een duikgroep in te zetten voor constructie en zoekopdrachten onder water, 6x vuilwaterpomp met een capaciteit van 60 m3 per uur met een opvoerhoogte van 6 m, 2x mobiele hijskraan, 2x mattenlegger mlc 70, 8x werk- veiligheidsboot met buitenboordmotor en dit alles ondersteund door eigen logistieke-, herstel- en verkenningcapaciteit en een staf vol specialisten.

Na deze uiteenzetting van de eenheid, was het tijd om dit alles, schaal 1 op 1, te gaan bekijken.

SCENARIO

Het navolgende scenario werd opgespeeld;

Na aankomst van de verkpgp op locatie, werd er gestart met het inmeten van de inzetlocatie. Tegelijkertijd begonnen de duikers het water te verkennen. Deze duikploeg stuitte daarbij op een gewond persoon. Deze "gewonde" werd gereanimeerd en direct afgevoerd naar de vaste wal. Men ging verder met verkennen en stuitte daarbij op een gezonken voertuig.

Als reactie op deze vondst werd er een bergingsoperatie op touw gezet.

Allereerst werden een boot-bruggenbouw en een middenpontoon gelanceerd. Ondertussen lag er al een



“bergingsbok” te water. Deze drijvende constructie bestond uit een aantal gekoppelde pontons. Hierop was een baileyconstructie geplaatst waaraan verschillende wadra’s gemonteerd waren. Op aangeven van de duikers werd deze bok boven het gezonken voertuig geplaatst. Eenmaal in positie, daalden de duikers af om de staalkabels aan het gezonken voertuig te bevestigen. Nadat het voertuig boven water was getakeld, werd er een ponton onder gevaren, waarna het voertuig op het ponton werd geplaatst om afgevoerd te worden. Eenmaal de wal bereikt, werd dit voertuig met de FKM gelost en uiteindelijk met de YBZ afgevoerd. Al met al een mooi showtje waarin alle inzetopties in 1 scenario te zien waren. Inclusief het leggen van een wegenmat en het spuiten van de vuilwaterpompen.

Na deze voorstelling waren alle gasten vrij in beweging om bij de verschillende materialen te gaan kijken en daar hun opgewekte nieuwsgierigheid te bevredigen door het personeel het hemd van het lijf te vragen.

Al met al een dag waar we de eenheid, zeker op het gebied van NATOPS, wederom op de kaart hebben gezet. Een van de gehoorde opmerkingen van iemand van de waterschappen: “Ik denk dat we ons calamiteitenplan snel moeten gaan herzien, ondanks dat dit pas sinds 6 weken van kracht is.” Dit doet een pontonnier goed om



te horen. Een opmerkelijke waarne-
ming was weliswaar dat er ook enkele
OVR’n waren die niet eens wisten dat
dit binnen de landmacht mogelijk is.

De eerste vruchten zijn reeds geplukt.
Zo hebben we eind juni het waterschap ‘Vallei en Eem’ geassisteerd bij het sluiten van een stuw. Als deze stuw bij hoog water niet gesloten wordt, staat de omgeving van Veenendaal tot Amersfoort blank en moesten er ongeveer 200.000 personen geëvacueerd worden. Ook hebben we deelgenomen aan een 112 oefening waarbij veel gewonden over het water moesten worden afgevoerd en hebben we deelgenomen aan het 112-spektakel in Helmond. Een grote staticshow waar alle calamiteitenhulpverleners bij aanwezig waren.

Zo ziet je maar wat een beetje PR al niet teweeg kan brengen. Op het gebied van water weet men nu ook 101 Gnbat, en 105 Brcie in het bijzonder, te vinden als er calamiteiten plaatsvinden.

Zoals ons credo reeds zegt:

**105 BRUGCOMPAGNIE
UW PARTNER IN, OP EN ROND
HET WATER
(.)**



Duikerpeloton 105 Brugcompagnie bouwt steiger met platform voor invalide duikers

De organisatie Noord Nederlandse Duik Federatie (NNDF) heeft een poos geleden een beroep gedaan op hulp van Defensie bij het realiseren van een duiksteiger met onderwaterplatform voor invalide duikers.



spronkelijk een zandwinning met zicht tot 6 meter en dieptes tot 19 meter en met veel flora en fauna, is een uitzonderlijke plek om te mogen werken met onze uitrusting die bestaat uit hydraulisch onderwatergereedschap (breekhamers, slijptollen, kettingzagen, (kern) boren), maar ook las- en snijuitrusting en hefballonnen. Voor gebruik van duikuitrusting hebben we de keuze tussen sse (surface supplied equipment) en scuba. Voor wat betreft deze klus hebben we gekozen voor scuba uitrusting ten behoeve van verkenning en lokaliseren objecten en voor de constructiewerkzaamheden de sse-uitrusting i.v.m. langere werktijden. Bovendien biedt de uitrusting een betere bescherming voor de duiker. Het plan van aanpak is aan de waterkant op de eerste dag samengesteld. Dit had te maken met de wensen, die de organisatie (NNDF) had, omtrent de intredeplaats en het mate-



riaal (hout en staal) wat door de NNDF lokaal was aangekocht. Deze materialen waren prima van kwaliteit en voldoende aanwezig of na telefonische bestelling snel op locatie. Het eindresultaat is een tevreden organisatie en een meer dan geschikte duikstek.
(.)

Naast het bouwen van een nieuw platform met intrede trap bestond ook de wens om een oud verzand platform op een diepte van 9 meter te verwijderen en een ander platform op een diepte van 6 meter, dat onder een hoek van 45 graden stond, opnieuw te positioneren zodat deze weer bruikbaar zou zijn. Een leuke uitdagende klus die prima in het straatje van de genie-duikers past. Ruinerwold, 2 t/m 7 juli 2012, Engelaarplas. Een plas die bekend is bij menig duiker, niet alleen civiele duikers maar ook bij duikers van militaire duikvereniging 'de postvis' uit Havelte en 'de seester' uit Assen. Engelaarplas, oor-





Groenvoorziening in een uitzendgebied. “Luchtkasteel” of werkelijkheid?

Om mensen die hele dagen op kantoren werken een wat huiselijker en vertrouwder omgeving te geven teneinde hun prestaties te verhogen, is men jaren geleden met groenvoorziening (Hydrocultuur) in gebouwen begonnen en zie, dit is een succes geworden.

Nu zijn onze Duitse collegae in Kunduz Afghanistan met hetzelfde idee in een uitzendgebied aan de slag gegaan en ook dit lijkt een succes te worden. Lees voor een kantoorgebouw een kamp en men ziet gelijk de overeenkomsten.

Tijdens mijn uitzending met het Genie Taakteam 05 was een van mijn opdrachten om hier eens kritisch naar te kijken en of dit ook op de nieuwbouwlocatie realiseerbaar zou zijn.

In eerste instantie verklaren militairen je voor gek als je over groenvoorziening in een uitzendgebied begint maar als je dan de voor en nadelen tegen elkaar afstreept, dan zijn er echt aanzienlijk meer voordelen dan nadelen. Wat zijn zoal de voor- en nadelen?

Het grootste voordeel is het thuisgevoel dat je krijgt als je links en rechts bomen en struiken ziet. Dit heeft een zeer positieve invloed op de interne rust die men hierdoor krijgt. Waar bomen en struiken staan gaan vogels zich nestelen en ook het gefluit van de vogels heeft een positief effect op de mens. Bijkomend voordeel is ook dat de vogels insecten eten en we daardoor dan ook op Kunduz totaal geen last van vliegen en muggen hadden. Waar in Nederland de mussen broodkruimels eten jagen ze daar echt op mieren, vliegen, krekels enz.

Nog een voordeel van aangeplant groen is, dat de rondvliegende stofdeeltjes waar we normaal ook veel last van hebben, aanzienlijk gereduceerd worden doordat deze door de groenvoorziening opgevangen worden.

Nadeel is natuurlijk water. In Kunduz is er meer water dan in andere gebieden waar ik de afgelopen jaren geweest ben, maar nog steeds was dit het grootste probleem. Maar aangezien de Duitsers het afvalwater 98% zuiveren voordat het in de Kunduz River stroomt, is dit water zeer bruikbaar voor de groenvoorziening. En om te voorkomen dat je last krijgt van Legionellabacteriën hoef je alleen maar te zorgen dat het niet verstuipt, dus ondergronds water geven (irrigeren) en ook dit probleem is opgelost. Bijkomend voordeel is ook nog eens, dat de ondergrondse watervoorziening t.o.v. bovengronds niet gelijk verdampt.

Het zal u duidelijk zijn dat ik een grote voorstander ben van het nieuwe fenomeen groenvoorziening. Iedereen denkt dat de kosten hiervan hoog zijn. Lokaal gezien valt dat reuze mee. Waar een Plataan (boom) in Nederland ongeveer € 100,00 kost is deze in Afghanistan al te verkrijgen voor € 8,00. Je plaatst een hydrofoorpomp en graaft een aantal meters Tyleenslang in en de klus is al geklaard.

Als we bovenstaand verhaal in een vaatje van ontwikkelings-samenwerking gieten kunnen we de bevolking in dit soort landen ook leren omgaan met irrigeren, kweken en onderhouden van groenvoorzieningen. Zo kan ik wel doorgaan met de voordelen van groenvoorziening m.b.t. Global Warming en vochtregulatie.

Ik hoop dat meer mensen enthousiast zijn geworden over dit onderwerp en laat zien dat genisten vooruitstrevend en innoverend zijn. Het zou goed zijn als dit onderwerp een vast onderdeel wordt in het ontwerpproces voor toekomstige bases. Kennis en toepassing is eenvoudig in te bedden binnen het vakgebied GWW.



Mineurs "spri Noorwegen e lucht



ngen” in en gat in de

Plaats delict: Rena Leir, Noorwegen. Vlakbij de woonplaats van Anders Breivik verbreekt een enorme explosie de serene rust. Een fontein van stof en aarde spuit 200 meter omhoog, brokstukken komen in de wijde omtrek neer. Zojuist is de aarde opengereten door 180 kilogram granulaat afkomstig van zesmaal ‘Snelle Krater Lading’. Ground Zero is veranderd in een maanlandschap waarbij de vers geslagen kraters nog nagloeien. “Afhankelijk van de vijandelijke geniecapaciteit, is deze gecreëerde hindernis remmend of stoppend” voegt eerste-luitenant D.N. Timmers (detachementscommandant week 1 gedurende LFX (Life Firing Exercise) Explosive Engineer 2012’) aan het resultaat toe. De mineurs knikken instemmend, de beeldvorming is compleet.

Mijn doel met dit schrijven is de lezer mee te nemen naar de aanloop en de uitvoering van de LFX Explosive Engineer 2012. In de afsluiting pleit ik in het algemeen voor het frequenter inplannen van oefenmomenten voor de mineurs

en in het bijzonder een elk jaar terugkerende LFX te Noorwegen. Alleen dan is een kennislek bij de mineurs te dichten.

KENNISLEK MINEURS

Na de rotaties van de pantsergenie richting Uruzgan, is het opleidings- en trainingsprogramma van 41 Pantsergeniebataljon (Pagnbat) weer terug bij af. Het grootschalig conflict speelt nu weer de hoofdrol en de klassieke Basis Genie Technieken (BGNT) zijn weer van stal gehaald. Dit heeft zich bij het personeel vertaald in het ondergaan van een mentale klik. Maar het is niet makkelijk om de ‘mindset Afghanistan’ te ruilen voor de ‘mindset staal op staal’. Een groot deel van de “nieuwe” korporaals is de afgelopen jaren opgegroeid en groot geworden met de toenmalige hoofdtaak search. Nu blijkt dat deze categorie moeite heeft om binnen het grootschalig conflict weer zijn traditionele rol op te pakken. De mineur is niet meer de kameraad-specialist die heer en meester is in zijn professie. De missie in Afghanistan heeft de mineur in zijn professie te eenzijdig gevormd (de Explosieven

Opruimings Dienst doet, in tegenstelling tot de mineur, volledige afwikkeling van het gevonden Emplaced Explosive Ordnance). Met name de toepassing van mijnen & springmiddelen, eigen ervaringsgegevens, kennis hebben van de laatste updates en het adviseurschap zijn aspecten die minder ontwikkeld zijn, maar in het klassieke gevecht wel broodnodig zijn. De mineur als individu is niet bij machte om de bovenstaande aspecten zelfstandig weer op niveau te krijgen. Kaderleden binnen 41 Pagnbat hebben onlangs dit kennislek onderkend en ernaar gehandeld. Zo is er afgelopen jaar meer gerichte aandacht geweest voor de mineurs binnen het bataljon, in de vorm van specialistendagen en als klap op de vuurpijl de LFX Explosive Engineer 2012.

VOORBEREIDING

Om het kennislek bij de mineurs van 41 Pagnbat te dichten is het kader (Elnt Timmers en sgt-1 Gravee) van het tweede peloton van 412 Pantsergeniecompagnie, het aangewezen koppel. De beschikbare tijd bedroeg een tweetal



KPL BERKENBOSCH, 411 PAGNCIE

HOE WAS JE VOORBEREIDING?

Voor de oefening in Noorwegen was er één week verdieping voor de mineurs. Zo maakte een bezoek aan de Mineursschool te Reek onderdeel uit van de voorbereiding. In de profielenloods werd er gewerkt in syndicaten, waar ervaringen tussen mineurs onderling werden gedeeld omdat de ervaringsopbouw van elk individu anders is. Tevens werd het springplan behandeld, wat voor velen onbekende stof was. Ik heb de voorbereiding als leerzaam ervaren. Door de verdiepingsslag heb ik in Noorwegen zeker efficiënter kunnen werken.

WAT IS JE GROOTSTE LEERMOMENT?

Meestal worden springmiddelen gebruikt om objecten te vernielen. Mijn grootste leermoment: een rotsblok verplaatsen zonder het te vernielen, gebruik makend van de gasdrukwerking. Er was een theoretische verdieping voor nodig om tot de afstand tussen het rotsblok en het explosief te komen. Maar de theorie kent in deze zijn grenzen, er moest doorgepakt worden met het gezonde mineursverstand. Na de detonatie is het blok ruim één meter verplaatst!

WAT IS JE ADVIES AAN TOEKOMSTIGE KORPORAAL MINEURS?

Als kpl mineur moet je bereid zijn de grens op te zoeken. Alleen dan ontstaan ervaringsgegevens die leiden tot meer zelfvertrouwen in het eigen kunnen. Na Noorwegen kan ik zeggen dat de nieuwe lichte mineurs niet hoeft te twijfelen aan de uitwerking van de zware springmiddelen. De boekwerken spreken de waarheid!

specialistenweken en de LFX Explosive Engineer. In week 1 lag de nadruk op 'doorbreach' en constructief springen met behulp van lichte springmiddelen. In week 2 lag de nadruk juist op het gebruik van zware springmiddelen. Het uitgangspunt van het begeleidende kaderkoppel: kennislek gedicht na deelname aan de LFX Explosive Engineer. Om dit mogelijk te maken moesten de mineurs ook eigen tijd investeren om zodoende boven de stof te staan.

Oogmerk specialistenweken: het op een technisch juiste wijze ladingen aanbrengen in combinatie met het hanteren van de geldende documentatie en formules moet enerzijds leiden tot een verdieping/opfrissing van de materie en anderzijds de basis vormen voor veilig werken met klasse 5 springmiddelen gedurende LFX Explosive Engineer.

De volgende aspecten zijn gedurende de specialistendagen zeer nadrukkelijk de revue gepasseerd: rekenwerk, begripsvorming, bezwijkmechanismen en update nieuwe ontwikkelingen. Tevens is er veel tijd geïnvesteerd in de opdrachtverstrekking en terugkoppeling. Het commandovoeringsproces van de mineur werd begeleid door de



pelotonscommandant. Het zwaartepunt van de opslag bij de presentatietechniek en het genieadvies van de mineur. Centraal in de tweede specialistenweek stond het onderkennen van de eigen leerbehoefte. Tijdens de springdag in Beverlo (België) was het mogelijk deze leerbehoefte in de praktijk te brengen. Uiteindelijk zijn de deelnemers op zoek gegaan naar de grens. Met andere woorden: waar de theorie stopt, moet de mineur doorpakken met zijn ervaring.

mineurs goed en droeg bij aan een stijgende leercurve. Derhalve de wens om deze werkwijze voort te zetten tijdens LFX Explosive Engineer.

UITVOERING

De laatste tweewekse LFX Explosive Engineer in Noorwegen dateert van 2009. Op tourbeurt van een week, lossen de mineurs van 11 en 41 Pagnbat elkaar af. Zo blijft er voor elk bataljon één week oefening over, bestaande uit 4 springdagen. Op het Noorse spring-

maanlandschap) speciaal bedoeld voor de detonatie van zware springstoffen of bizarre experimenten. De kazerne biedt goede legering, voeding en sportfaciliteiten. De reistijd per bus van de kazerne (dal) naar het springterrein (top) bedraagt 1 uur.

Doelstelling: Het personeel volgt een uitdagend programma waarbij de focus ligt op de verdieping in het vakgebied demolitie (zware springmiddelen).

Wij gaan door waar civiele demolitiebedrijven stoppen

- Voorbeeld 1: waar ligt de grens tussen eenzijdig en tweezijdig lading aanbrengen op een staalprofiel?
 - Voorbeeld 2: wat is het verschil in uitwerking indien de 'Snijlading nr 28' aan de zijkant of aan de bovenzijde wordt ingeleid?
- De bovenstaande werkwijze beviel de

terrein mag bijna onbeperkt getraind worden met verschillende hoeveelheden en samenstellingen springmiddelen. Tevens is er een gevarieerd aanbod aan te springen objecten beschikbaar. Het terrein bestaat uit springpunten voor beton, staal, hout en rots. Tevens is er een springpunt beschikbaar (stuk

Voor beeld en geluid (film FTX Explosive Engineer) zie Facebookpagina: 41 Panstergeniebataljon.

Week 24 en 25 stond in het teken van de oefening Explosive Engineer 2012. De organisatie van de oefening was in handen van 101 Gnbat, met als LDO





kapitein de Bruin. De expertise werd geleverd door de Mineursschool, met als Technisch LDO: smi Derksen. In week 24 werd het leeuwendeel van de deelnemende mineurs geleverd door 41 Pagnbat, aangevuld met een handjevol mineurs afkomstig van 101 Gnbat. De mineurs werden opgedeeld in syndicaten, waarbij de commandantenrol elke springdag intern rouleerde. De syndicaten deden elke dag alle springpunten aan. Elke springdag werd afgesloten met een evaluatie om zo de stijgende leercurve te behouden. Het springprogramma startte met de "standaard" springoefeningen. Maar op aangeven van de detachementscommandant (betrokkene behartigt de belangen van de te oefenen eenheid) eindigde dit al snel met improvisatie en gebruik van zware ladingen (de grens opzoeken = creëren eigen ervaringsgegevens). De gehanteerde werkwijze was uiteindelijk een kopie van de voorafgaande specialistenweken. Tevens wierp de voorbereiding haar vruchten af: de ladingen werden veilig, correct en snel geplaatst zonder dat de 'mindset Afghanistan' een belemmering vormde. In de avonduren werd er fanatiek hardgelopen in de bergen rondom de kazerne en een bezoek gebracht aan de Noorse geniecompagnie die haar thuisbasis heeft op Rena Leir.

AFSLUITING

Op gebied van springmiddelen is de mineur van 41 Pagnbat in een korte tijd geprikkeld geweest op zijn vakgebied. Het kennislek is gedeeltelijk gedicht, maar we zijn er nog niet! Enerzijds is het zaak dat er ook een verdieping komt in mijnen en overige munitieartikelen, teneinde het brede vakgebied van de mineur eer aan te doen. Anderzijds dient de opgedane kennis ook onderhouden te worden, anders wordt het lek binnen korte tijd weer zichtbaar. Ik stel voor dat elk niveau binnen het bataljon, in het planningsproces meer tijd voor de mineur reserveert om zo weer een vakman te creëren. Op de korte termijn



krijgen nieuwe lichten groepscommandanten en sappeurs minder bagage mee vanuit de initiële opleidingen (er is op het OTCGenie minder tijd beschikbaar om personeel op te leiden). De mineur in de rol van vakman moet de beperkte bagage van zijn toekomstige groep ondervangen. Gebeurt dit niet dan verliest de pantsergenie het tijdens een grootschalig conflict.

Het bezig zijn met springmiddelen in de praktijk is essentieel om ervaringsgegevens bij de mineur te ontwikkelen. Helaas kennen de springpunten in Nederland meer restricties dan winst. Voor winst moet er toch naar springpunten gekeken worden buiten Nederland. Korte termijnwinst biedt het sprinterrein Z1 Beverlo (België), waar de individuele mineur en sappeur zijn basiskennis kan onderhouden. Maar de structurele winst biedt het springterrein Rena Leir (Noorwegen) waar mineurs ongehinderd de grens kunnen opzoeken om zo eigen ervaringsgegevens te borgen. Maar het springterrein in Noorwegen heeft nog meer te bieden: een reële optie is, de samenwerking met de Noorse genie intensiveren voor wat betreft demolitie. (Het gebruik van springmiddelen is in Noorwegen een groter gemeengoed dan in Nederland). Het is zelfs mogelijk om complete pantsergeniegroepen de BGNT-brugvernieling uit te laten voeren op het springterrein. De ideale manier om de mineur zijn podium te geven. Schouder aan schouder voor de mineur, HUAA!

(.)

KPL SPIERINGS, 412 PAGNCIE

HOE WAS JE VOORBEREIDING?

In de voorbereiding heeft het kader de focus gelegd op technisch juist en veilig werken. Dus even terug naar de basis, om zo alle neuzen in dezelfde richting te krijgen. In een korte springoefening in Beverlo (België) hebben de mineurs bewezen deze basis te beheersen. Vervolgens is het zelfstandig werken aan bod gekomen waar juist onze eigen leerbehoefte centraal stond. Ik vind dat de voorbereiding goed is aangelopen, getuige de resultaten die de mineurs geboekt hebben in Noorwegen.

WAT IS JE GROOTSTE LEERMOMENT?

In Noorwegen heb ik met springmiddelen gewerkt die mij in vorm en uitwerking onbekend waren. In opleidingsland krijg je het theoretische plaatje mee, maar de praktische invulling ontbreekt. Het leerzame aan deze oefening was de geboden ruimte om theorie en praktijk naast elkaar te leggen. Waar liggen nu de overeenkomsten en de verschillen? En wat ligt er nu ten grondslag aan de verschillen die optreden? Mijn grootste leermoment is het werken met ANFO. Conform handboek is de verhouding tussen kunstmest en diesel erg belangrijk. Om de grens op te zoeken is er bewust ANFO aangemaakt met diverse verhoudingsgetallen. Er is zelfs ANFO gemaakt met benzine in plaats van diesel. Tot ieders verbazing gingen al deze bovenstaande Home Made Explosives gewoon de lucht in!

WAT IS JE ADVIES AAN TOEKOMSTIGE KORPORAAL MINEURS?

Als korporaal mineur ben je de specialist in de groep. Het berekenen van bijvoorbeeld ladingen is èèn, maar een advies formuleren is twee. De groepscommandant zit niet te wachten op een rekenkundig verhaal maar wil een strak advies om zo zijn personeel in te zetten. Dus is het zaak om in de schaarse tijd ook bezig te zijn met je eigen specialisme. Tevens is het ook de kunst om met zo min mogelijk gebruik van explosieven het gewenste resultaat te bereiken. Dit kan alleen als je boven de materie staat in combinatie met eigen ervaringen.



11 Geniecompagnie betrokken bij eerste test FASTROPE NH-90

Bij de grote bezuinigingsronde is de COUGARcapaciteit binnen de krijgsmacht sterk verminderd waardoor de alternatieve helikopter in- en uitstijgmethodes (ahiu, zoals fastrope, spieriggen en heli abseil) niet of nauwelijks meer beoefend kunnen worden. Dit is een beperking voor het luchtmobiele optreden.

Na diverse vertragingen wordt dan eindelijk het alternatief getest: de NH-90. De NH-90, die in eerste instantie alleen voor maritieme doeleinden werd aangeschaft ter vervanging van de LYNX, komt deels ook voor de Luchtmobiele Brigade ter beschikking om de inzetmogelijkheden te verbreden waaronder de ahui-mogelijkheden.

TESTEN

Een van de te testen onderdelen, het fastropen, werd op 12 maart 2012 uitgevoerd met een delegatie van de HIG (helikopter instructie groep), instructiegroep rotarywing, Pathfinders en 11 Gncie.

In eerste instantie was deze dag een paarse testdag met de Pathfinders en het Korps Mariniers, maar omdat eerdere testdagen waren gecanceled ivm de weersomstandigheden en de mariniers deze dag niet van de partij konden zijn, werd natuurlijk het eerst gedacht om 11 Gncie bij deze test te betrekken! I.v.m. met het drukke oefenprogramma waren er geen genisten uit de veldpelotons beschikbaar, maar aangezien het een unieke kans betrof, is dit door de HFRI's (helikopter fastrope instructeurs) van de compagnie opgepakt, de csm en de smoo.

De dag begon natuurlijk met een 30 dagen test, wat inhoudt de hangtest, en een 3-tal afdalingen waarvan één met remtest in de gantry van het SGLS. Nadat eenieder voor deze test geslaagd was werden er diverse briefings gegeven en aansluitend verplaatsten we naar vliegbasis Deelen. Rond 12.30u kwam de NH-90 uit 'de Kooy' Den Helder aan. Eerst werden de motoren gestopt ivm een uitgebreide briefing. Na de briefing werd het fastrope-touw bevestigd aan de hoist (hijsmechanisme reddingskabel). Met de hoist in de uitgeschoven stand hing het touw wel erg ver van de heli, wat gva-achtige momenten opleverde (fastropen is namelijk zonder enige beveiliging). Uiteindelijk is er begonnen met de hoist dicht bij het toestel en gedurende de dag ging het touw steeds verder van het toestel. Na diverse afdalingen die dag, is de juiste afstand bepaald.

Het moment van de dynamische afdalingen was aangebroken. De eerste afdaling in gvt met helm en stofbril, wat gedurende de dag steeds verder ging en eindigde in een afdaling met light patrolorder met een landing op een kleine spot vanaf 80ft (± 24 mtr).

CONCLUSIE

Een unieke kans om als genist deelnemer te zijn in deze testfase. Met als resultaat fantastische fastropemogelijkheden. Tevens was er de mogelijkheid om het eea te roepen over de gedragingen en inboedel van de NH-90. Unanieme uitkomst: een stabiel en ruim toestel wat nog niet geheel geschikt is voor trooping, aangezien de zitjes zijn gemaakt voor een strakke designer Italiaan en niet voor een combat uitgeruste Nederlandse militair.

(.)





De SVOO 2012 is voorbij. Na een start met twaalf cursisten hebben er uiteindelijk elf de eindstreep gehaald. Dertien weken lang zijn we gevormd, begeleid, bekeken en gewogen. De cursus behelst een breed scala aan onderwerpen: van een bezoek aan Bronbeek tot het plannen van een jaarrooster, van een “initial entry” tot een “cordon and search” actie. De ene keer met flip-over als ondersteuning, de andere keer met gebruik van de digitale commandovoering ondersteuningsmiddelen Titaan en ISIS.

Dertien weken is een hele tijd, men is per slot van rekening een kwart jaar bij de eenheid weg en de spreekwoordelijke sneltrein dendert gewoon door. Maar aan het eind van de peri-

ode krijgt de eenheid een getrainde sergeant-1/sergeant-majoor terug, die kennis heeft van de besluitvormingsprocessen (OATDOEM & TBM), plannen & organiseren en nog veel meer zaken. Met ‘kennis’ doel ik hier op ‘kennis hebben van’, niet volledig opgeleid zijn. Het uitbouwen van deze kennis en het doorontwikkelen is de volgende stap. Het einddoel van de cursus is het kunnen functioneren als sergeant-majoor binnen het (staf) proces van een eenheid op compagnies- en/of bataljonsniveau.

Het zou dan ook wijs zijn om de cursus te volgen in de functie voorafgaand dat men sergeant-majoor wordt, maar de praktijk wijst uit dat door uitzendingen, overige opleidingen en de

hoeveelheid cursusplaatsen, dit niet altijd haalbaar is. Dit gold ook voor de klas SVOO GN 2012. Van de elf cursisten die de cursus afgerond hebben, waren er al vijf sergeant-majoor. Dan vraagt men al snel: waarom dienen zij deze cursus nog te volgen? Zij functioneren immers toch al als sergeant-majoor? Het is echter niet alleen wat je hier komt halen, maar zeer zeker ook wat jij als cursist komt brengen. De cursisten maken de cursus!

De SVOO GN 2012 was als volgt opgebouwd:

(Voor het gemak is de cursus uitgelegd als een operatieschets, waarin alle facetten van de cursus in militaire tekens naar voren komen.)

Na opkomst in het KEK-gebouw en de opstart volgen al gauw de opfrislessen op het gebied van OATDOEM en TBM. Dan wordt gestart met de eerste case Musangu. De Musangu-cases zijn gericht op het Afrikaanse land Burundi en omvatten de verschillende stadia van een fictieve uitzendmissie. Musangu 1 staat in het teken van de voorbereiding op een uitzending, het volgen van de MGO met de eenheid en het eigen oefenprogramma wat ondertussen gewoon doorgaat. In Musangu 4 wordt een base gebouwd en wordt van de cursisten verwacht dat zij hiervoor in syndicaatverband een planning maken. Musangu 2 staat in het teken van een 'initial entry' door een luchtmo- biele eenheid en hierbij moet bekeken worden hoe deze actie genietechnisch ondersteund kan worden. Tussendoor komen verschillende gastsprekers vertellen over de rol van de SMOO en de CSM binnen hun eenheid en zijn er lezingen over bevelvoering, terrein, hindernissen en bezoeken aan en van scholen. De Musangu-cases blijven de rode draad in de cursus. Musangu 3 behelst de verplaatsing en ontplooiing van de POD naar de FOB's en de MAIN BASE. Na deze case wordt het tijd voor een moment van rust en zijn we uit eten geweest bij een steakhouse om zo onze eigen midterm te vieren.

Via de TOOK (Tactische Oefening Op de Kaart) 'SAVEGUARD' en 'ENGINEER UTILITY' (die digitaal werd ondersteund) belandden we bij Musangu 5, het maken van een O&T planning voor de eenheid, wanneer deze terugkeert naar Nederland, inclusief het afwikkelingsprogramma. Tussen de cases door wordt er een FOM bruggen gedaan, hebben we een overleg i.h.k.v. een ICMS-case en zijn er de wapendagen. De laatste week vindt plaats in België en wordt 'BATTICE' genoemd. Hier be- geven we ons in het terrein in de

omgeving van Battice en geven we genieadvies aan een overste van de manoeuvre, ondersteund door een kapitein van de vuursteun en sergeant-majoor Groenewegen, om ons van informatie te voorzien over het terrein en GENFORCE, de fictieve vijand.

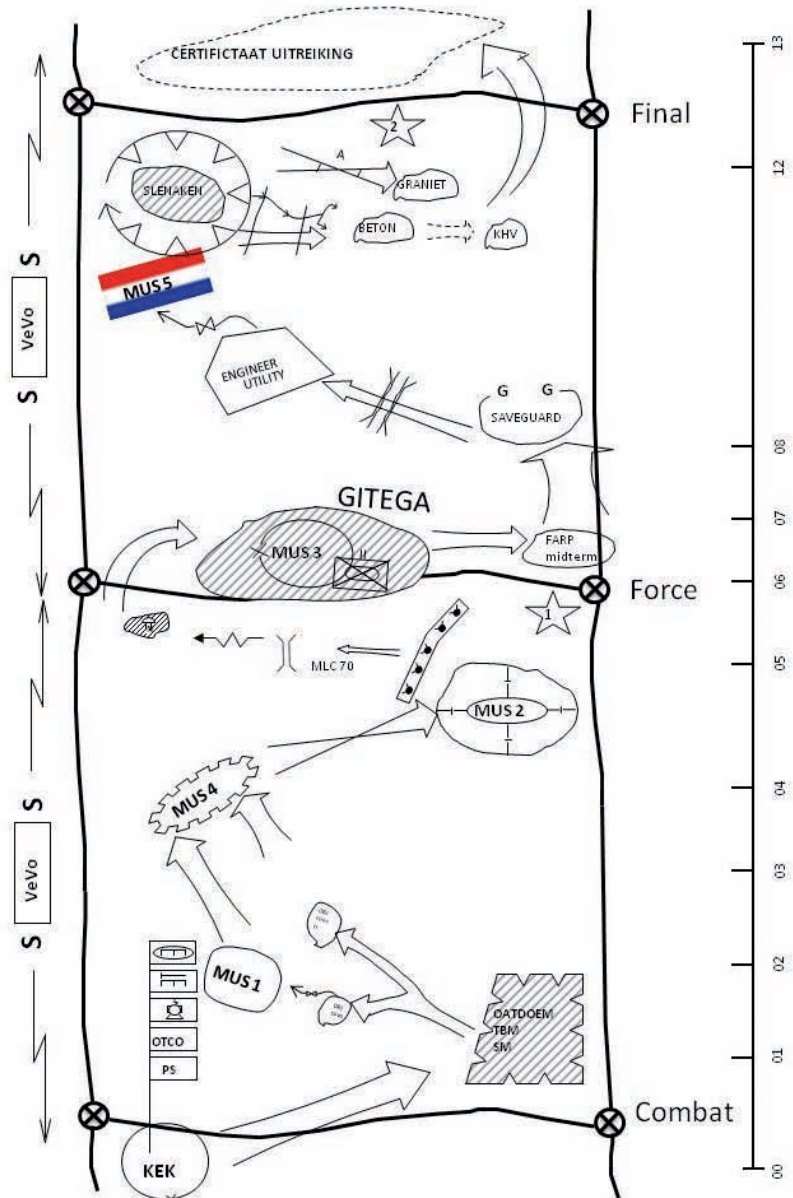
Terug in Vught rest ons dan nog de eindevaluatie, de uitreiking van het getuigschrift en het overhandigen van het afscheidscadeau.

Al met al een cursus met vele facet- ten, die voor de een als te lang wordt ervaren en voor de ander nog wat

langer had mogen duren. Wij danken in ieder geval onze instructeurs, de adjudanten Martens en van Ooijen en onze docent, de kapitein Hennequin, voor hun inzet en tijd, want de cursis- ten mogen dan wel de cursus maken, de instructeurs maken de cursus mogelijk.

Met een hartelijke geniegroet,

Sgt1 Dijkstra SVOO 2012.



VG00-Contact



CONTACTDAG

Globaal in het midden van het land vond 7 september onze jaarlijkse VG00-Contactdag plaats. We waren te gast in het Ouwehands Dierenpark Rhenen.

Na een hartelijk weerzien en de nodige koffie (met gebak) kregen we onder begeleiding van een gids een rondleiding door het dierenpark. Het was prachtig weer en ook de dieren hadden er zin in. Terwijl de mannen vergaderden, konden de dames nog verder bijkletsen en/of een verdere rondgang door het park maken



actdag 2012



ALGEMENE LEDENVERGADERING

Na de rondleiding moesten de mannen kortdurend afscheid nemen van de meegebrachte partners om te vergaderen. De voorzitter gaf de welbekende klap met de hamer en opende de vergadering. Nadat we samen hadden stilgestaan bij het overlijden van enkele van onze leden, werden de agendapunten één voor één vlot afgehandeld. Na de bestuursverkiezing konden we Willem Karrenbeld en Daniel de Groot verwelkomen als bestuurslid ter vervanging van Maurice Waterreus en Gerben Naves.



ZILVEREN MEDAILLE EN CSM-STOK VOOR ERIK KAWATERS



Op 13 jul 2012 heeft onze secretaris, Toine van Ooijen, de vereniging vertegenwoordigd bij de uitreiking van de zilveren medaille voor 24 jaar eerlijke en trouwe dienst aan smi Erik Kawaters. Aansluitend aan deze uitreiking vond, onder het toezien van de commandant van 412 Pagnie majoor Koster, de overdracht plaats van de csm-stok aan ons bestuurslid smi Robert de Vries. Erik, nogmaals van harte gefeliciteerd met deze mijlpaal en Robert, vanaf deze plaats wensen wij jou veel succes en wijsheid toe in deze prachtige functie als onderofficier naast de commandant!



FUNCTIONEEL LEEFTIJDSONTSLAG VOOR JOOST MICHIENSEN

Exact 38 jaar na de dag van opkomst heeft ons gewaardeerde VGOO lid, Joost Michielsen, op 3 september de dienst verlaten met functioneel leeftijdsontslag.

Joost heeft zich in de loop der jaren als voorbeeldig onderofficier weten op te werken tot compagniescommandant van 105 Brcie, maar is de VGOO altijd trouw gebleven.

Diverse sprekers en, zoals het Joost betaamd, afwijken-de tradities in stijl, fleurden de druk bezochte receptie op. Lovende woorden van ondermeer de Burgemeester van Cuijk, de locoburgemeester van den Bosch, C-101 Gnbat, de plv C-105 Brcie gingen vergezeld van bijzondere cadeaus.

Grote verassing was de aankomst van C-LAS, luitenant-generaal Mart de Kruif, van wie Joost de zilveren CLAS-legpenning mocht ontvangen voor bewezen diensten, uitmuntend vakmanschap, loyaliteit en collegialiteit. Het traditionele VGOO afscheidscadeau, het welbekende wijnkistje, is door onze voorzitter, Joep Beljaars, namens alle leden op gepaste wijze aangeboden. We wensen Joost het allerbeste toe en hopen hem in de toekomst nog vaak op VGOO bijeenkomsten te treffen.



“We missen een man”

Zestien eigenzinnige verhalen van veteranen

Beginnend aan dit boek heb ik geen idee wat ik verwachten kan. Ik weet alleen dat Gerrit Beerkens, gewaardeerd redactielid van de Promotor, een van de schrijvers is. Gerrit had mij wel eens verteld dat hij er mee bezig was en dat het een bijzonder boek zou gaan worden.

Bijzonder is het zeker. Het komt niet vaak voor dat een boek mij zo aan het nadenken heeft gezet.

Ik weet zeker dat, wanneer u het leest, ook u gemengde gevoelens zult krijgen en mogelijk ook respect krijgt voor hen waarvoor u het eerder niet, of minder, gehad heeft.

Bijzonder omdat het vanuit 16 harten is geschreven, bijzonder omdat ik een aantal schrijvers tijdens hun missie heb meegemaakt, bijzonder omdat ik eigenlijk niet weet hoe ik deze recensie op papier moet krijgen. Ik ga het toch proberen.

16 Verhalen van vele missies, KNIL, Libanon, Kosovo en Afghanistan om er maar een paar te noemen.

16 Auteurs van kpl-1 tot majoor, actief dienend of als, inderdaad, veteraan van jong tot oud.

16 Ervaringen van Landmacht, Luchtmacht en Mariniers.

16 Verschillende functies van chauffeur tot arts, van infanterist tot piloot.



16 Uiteenlopende emoties.

Het boek neemt de lezer direct mee naar Nederlands Indië van toen. Geïmproviseerd bombarderen en gedropt worden om een vliegveld aan te leggen. 20 Pagina's later bevindt de lezer zich in het Afghanistan van nu en wordt ook de titel van het boek duidelijk.

Hoppend door de tijd, reizend over de wereld nemen de schrijvers de lezer mee. Mee met de ervaringen. Mee met de emotie. Juist dit is een onbewuste rode draad. “Emotie”. Na een IED aanslag in een ambulance

onder vuur keuzes maken die gaan over leven en dood. Getuige zijn hoe in Afrika mensen afgeslacht worden en je niets kunt doen. Herenigd worden met mensen waar je het in een eerdere missie allemaal voor hebt gedaan. Gegijzeld worden en hopen dat men jou en je maten zal vrij kopen. In een ziekenhuis geconfronteerd worden met achtergelaten patiënten.

Mijn gedachte van: “Ach hij is niet in Afghanistan buiten de poort geweest en weet niet wat het is om...” heb ik nu definitief laten varen.

De paperback telt 300 pagina's en is voor nog geen 10 Euro verkrijgbaar via www.wemisseneenman.nl. ISBN 978-90-6720-530-6

(.)



1976-2012
36 jaar